

[Poul Sørensen.]

slutresultat, de nu står med og har et sådant ansvar over for, dækker en betragtelig del af lærernes ønsker.

Når jeg før sagde, at der har været usikkerhed i forhandlingerne omkring skolen, kan jeg nævne, at vi, som det ærede medlem hr. Hvidberg lige berørte, i udvalget i det sidste udvalgsmøde har været vidne til en ganske ejendommelig ting, som vel er såre sjælden i det høje tings arbejde. Da vi efter denne, som det udtrykkes fra anden side, meget grundige behandling af disse forslag ved det sidste møde modtog en deputation fra gymnasieskolen, som sagligt og meget indtrængende fremførte sine betænkeligheder og kritik, gjorde det et stærkt indtryk på udvalgets medlemmer, at det ærede medlem hr. Helge Larsen, da gymnasieskolens folk forlod mødet, spurgte, om man nu kunne optage forhandlinger og foretage ændringer således, at man kunne imødekomme gymnasielærernes sekundære krav om at få et 5-årigt gymnasium. Jeg tør nok sige, at når det på det tidspunkt, altså for et par dage siden, lå så usikkert for tilhængerne af det lovforslag, som nu skal endeligt vedtages, har man vist lov til at sige, at fuldstændig belyst ud fra alle synspunkter kan forslaget ikke siges at være.

Det forslag blev jo ikke optaget med venlighed af forligsparterne. Det blev straks slået fast af socialdemokratiets skolepolitiske ordfører, at det ikke nyttede at drøfte det, for, sagde det ærede medlem hr. Horn, spørgsmålet om et 5-årigt gymnasium er der truffet en politisk afgørelse af i foråret 1957. I denne udtalelse er det stærkt og klart, ikke på vor foranledning, men på foranledning af det ærede medlem hr. Helge Larsen, understreget, at denne sag skal føres frem ad ganske smalle baner, og i hvert fald har et 5-årigt gymnasium efter denne udtalelse været uden for rækkevidde siden foråret 1957.

Jeg skal ikke gå ind på den drøftelse, som derefter fandt sted. Vi var overraskede, og jeg erindrer, at det ærede medlem hr. Hartling henholdt sig til kontrakten — om jeg så må sige — og lod meningsudvekslingen på dette område foregå mellem de tre ærede medlemmer; men jeg synes jo nok, det giver et glimt af, hvor sikker man er

i sin overbevisning om, at det, der her gennemføres, er den bedste skoleordning for Danmark. I hvert fald har man jo lov til at tvivle på, at det ærede medlem hr. Helge Larsen har denne opfattelse.

Vi står nu ved vejs ende. Jeg vil slutte mine ord med at rette et spørgsmål til den højtærede undervisningsminister. Mange af mine venner rundt i landet har ment, at der var mulighed for, at dette spørgsmål, der har været så stærkt diskuteret, kunne komme til folkeafstemning. Vi kan jo hurtigt tælle vor egen gruppe og gøre op, at vi ikke når til det tal, som er nødvendigt for at kunne kræve folkeafstemning, heller ikke selv om nogle i andre grupper, hvad vi gør os håb om, vil følge os; men under hensyn til sagens karakter, og da jeg ved, at den højtærede undervisningsminister er en mand, der interesserer sig for problemet folkeafstemning, kunne det vel tænkes, at vi ved hjælp af venner af forslaget kunne få en ordning, således at det kunne blive prøvet ved en folkeafstemning. Jeg spørger derfor, om den højtærede undervisningsminister er villig til at overveje og måske gå ind for, at denne tanke realiseres.

Vi står altså nu ved sidste runde — sagen skal vel afgøres i dag — men denne sidste udvej vil vi gerne have lov til at forsøge ved at spørge undervisningsministeren, om der ikke er en chance for, at denne fremgangsmåde kan bringes i anvendelse, så befolkningen kan få lov til klart at tage stilling til forslaget. Vor opfattelse er den, at der er større kredse her i landet, der er imod denne skoleordning, end det vil komme til udtryk ved den afstemning, som nu skal finde sted i det høje ting.

Skov Jørgensen: Det er vel næppe muligt at læse den fremtidige udformning af folkeskolen ud af det forslag til lov om ændringer i lov om folkeskolen, der er blevet resultatet af udvalgsarbejdet. Forslaget har undervejs fået karakter af et forslag til forsøgslov, og det afgørende for en sådan lovs funktion bliver bl. a. de økonomiske vilkår, som loven kommer til at virke under.

Jeg er tilfreds med, at der lovgives om landsbyskolens eksamensoverbygning, at